

58

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 marca 1963 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do państwowych i spółdzielczych zakładów pracy działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, jeżeli w dniu 2 stycznia danego roku zatrudniają co najmniej 50 pracowników nie otrzymujących wynagrodzenia w okresie niezdolności do pracy z powodu choroby lub wypadku.

2. Za pracowników w rozumieniu ust. 1 uważa się również członków i kandydatów na członków zatrudnionych w spółdzielniach pracy.

§ 2. 1. Kredyty dla poszczególnych zakładów pracy przewidziane na wypłatę zasiłków z funduszy ubezpieczeń społecznych obejmują następujące rodzaje zasiłków chorobowych, zwanych w dalszym ciągu „zasiłkami limitowanymi”:

- 1) zasiłek dla pracownika leczącego się w zakładzie społecznym służby zdrowia lecznictwa otwartego,
- 2) zasiłek za okres odosobnienia w razie choroby zakaźnej,
- 3) zasiłek za okres opieki nad chorym dzieckiem.

2. Nie podlegają limitowaniu kwoty zasiłków chorobowych wypłacane z powodu gruźlicy za okresy powyżej 182 dni niezdolności do pracy.

§ 3. Wysokość kredytów na zasiłki limitowane ustala w ramach swojego budżetu oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych właściwy do pobierania składek na ubezpieczenia społeczne, zwany w dalszym ciągu „oddziałem ZUS”.

§ 4. Oddział ZUS może odstąpić od ustalania wysokości kredytów na zasiłki limitowane, jeżeli w zakładzie pracy zatrudniającym do 100 pracowników nie otrzymujących wynagrodzenia w okresie niezdolności do pracy z powodu choroby lub wypadku wydatki na zasiłki limitowane wyniosły w ciągu ostatniego roku mniej niż 1%, a w zakładach pracy zatrudniających ponad 100 takich pracowników mniej niż 0,5% funduszu płac stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 5. 1. Wysokość kredytów na zasiłki limitowane ustala się na poszczególne kwartały w formie wskaźnika procentowego, zwanego w dalszym ciągu „wskaźnikiem”.

2. Wskaźnikiem jest stosunek procentowy wydatków na zasiłki limitowane do funduszu płac stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne.

§ 6. 1. Wskaźniki na poszczególne kwartały danego roku ustala się w wysokości, jaka była określona przez oddział ZUS na odpowiednie kwartały roku poprzedniego, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2.

2. Jeżeli w ciągu ostatnich dwóch lat kredyty roczne wynikające z przyznanych zakładowi pracy wskaźników by-

ły wyższe od faktycznych wydatków na zasiłki limitowane w tych latach, wskaźniki na poszczególne kwartały danego roku ustala się w wysokości stosunku procentowego faktycznie poniesionych wydatków na zasiłki limitowane do funduszu płac stanowiącego podstawę obliczenia składek na ubezpieczenia społeczne w poszczególnych kwartałach z ostatnich dwóch lat.

3. Dla zakładów pracy, które rozpoczęły swą działalność po dniu 1 stycznia poprzedniego roku, wskaźniki na poszczególne kwartały danego roku ustala oddział ZUS w porozumieniu z zarządem okręgowym właściwego związku zawodowego, a w stosunku do spółdzielczych zakładów pracy — z właściwymi związkami spółdzielni, w wysokości obowiązującej zakłady pracy o podobnym zakresie działania.

§ 7. Na wniosek zakładu pracy, złożony w ciągu miesiąca od daty otrzymania decyzji o wysokości przyznanych w myśl § 6 wskaźników, oddział ZUS może:

- 1) dokonać zmiany wskaźników w poszczególnych kwartałach w zależności od kształtowania się wydatków na zasiłki limitowane w roku ubiegłym, z tym jednak że zmiana taka nie może zwiększyć kredytu rocznego przyznanego zakładowi pracy na zasiłki limitowane, albo
- 2) podwyższyć na poszczególne kwartały wskaźniki, które są nie wyższe od wskaźników w zakładzie pracy o podobnym zakresie działania, jeżeli zakład pracy wykonuje obowiązki wynikające z art. 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 154), jak również obowiązki z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz realizuje wnioski właściwego lekarza zakładu społecznego służby zdrowia w zakresie poprawy warunków pracy, a mimo to wydatki na zasiłki w ciągu ostatnich 2 lat przekroczyły znacznie przyznane kredyty.

§ 8. 1. Wskaźnik ustalony w myśl § 6 może być obniżony przez oddział ZUS, jeżeli jest on wyższy od wskaźników obliczonych dla zakładów pracy o podobnym zakresie działania.

2. Obniżenie wskaźników w danym roku kalendarzowym może dotyczyć jedynie kwartałów następujących po wydaniu decyzji o obniżeniu.

3. Decyzję o obniżeniu wskaźników w myśl ust. 1 wydaje oddział ZUS po wszechstronnej analizie oraz po zasięgnięciu opinii odpowiedniego organu służby zdrowia i zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego lub właściwego związku spółdzielni.

§ 9. 1. W razie znacznego przekroczenia przyznanego na dany kwartał kredytu oddział ZUS na wniosek zakładu pracy może przyznać dodatkowy kredyt, jeżeli zwiększone wydatki na zasiłki limitowane zostały spowodowane:

- 1) epidemią lub szczególnymi zdarzeniami losowymi,
- 2) innymi obiektywnymi przyczynami niezależnymi od zakładu pracy.

2. Wniosek zakładu pracy o dodatkowy kredyt powinien być złożony w oddziale ZUS w ciągu miesiąca od obowiązującego zakładu pracy zgodnie z § 10 ust. 1 terminu dla złożenia sprawozdania o wydatkach na zasiłki limitowane za kwartał, w którym nastąpiło przekroczenie kredytu.

§ 10. 1. W terminie zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne za ostatni miesiąc każdego kwartału zakład pracy obowiązany jest składać oddziałowi ZUS kwartalne sprawozdanie o wydatkach na zasiłki limitowane.

2. Kwartalne sprawozdanie o wydatkach na zasiłki limitowane powinno wymieniać:

- 1) wysokość funduszu płac stanowiącego podstawę obliczania składek na ubezpieczenia społeczne,
- 2) wysokość kredytów na zasiłki limitowane wynikającą ze wskaźnika ustalonego na kwartał sprawozdawczy,
- 3) kwotę wydatków na zasiłki limitowane,
- 4) różnicę między wysokością kredytów na zasiłki limitowane a kwotą wydatków na te zasiłki.

§ 11. 1. Wypłata wszystkich zasiłków należnych z tytułu ubezpieczeń społecznych jest dokonywana przez zakład pracy w ciągu kwartału z funduszy ubezpieczeń społecznych bez względu na wysokość kredytów ustalonych na zasiłki limitowane.

2. Jeżeli kwota limitowanych zasiłków wypłaconych w kwartale przekroczy wysokość ustalonych na ten cel kredytów, zakład pracy pokrywa różnicę z funduszu płac, przelewając ją w terminie określonym w § 10 ust. 1 na rachunek bankowy oddziału ZUS.

3. Nie wpłacona w terminie przez zakład pracy kwota przekraczająca wysokość kredytów na limitowane zasiłki jest pokrywana z rachunku zakładu pracy w trybie przewidzianym dla realizacji administracyjnych tytułów egzekucyjnych.

§ 12. 1. Jeżeli zakład pracy nie wykorzysta w kwartale kredytów na limitowane zasiłki w ustalonej wysokości, nie wykorzystaną kwotę zalicza się na przekroczenie kredytów w innych kwartałach danego roku.

2. Jeżeli niewykorzystanie kredytów na limitowane zasiłki nastąpiło w danym roku po upływie kwartałów, w których miało miejsce przekroczenie tych kredytów, oddział ZUS zwraca zakładowi pracy kwoty określone w § 11 ust. 2 do wysokości nie wykorzystanych kredytów.

§ 13. 1. Pokrycie wydatków związanych z podwyższeniem wskaźników (§ 7 pkt 2) oraz z przyznaniem dodatkowych kredytów (§ 9 ust. 1 pkt 2) następuje w ramach rezerwy, przeznaczonej na ten cel w budżecie centralnym w części dotyczącej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Kwoty nie wykorzystanych w ciągu roku kredytów na zasiłki limitowane Centralna Rada Związków Zawodowych w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej przeznacza na podniesienie stanu zdrowotności.

§ 14. 1. Decyzje oddziału ZUS wydane na podstawie §§ 6, 7 i 9 są ostateczne.

2. Od decyzji oddziału ZUS wydanej na podstawie § 8 zakład pracy może w ciągu miesiąca od dnia jej doręczenia odwołać się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest ostateczna.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu ustalania wysokości oraz rozliczania kredytów na zasiłki chorobowe z funduszy ubezpieczenia społecznego (Dz. U. z 1960 r. Nr 1, poz. 1).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

59

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu likwidacji zakładów ubezpieczeń, które utraciły prawo do wykonywania działalności ubezpieczeniowej.

Na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 1959 r. w sprawie zasad i trybu likwidacji zakładów ubezpieczeń, które utraciły prawo do wykonywania działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1959 r. Nr 40, poz. 253 i z 1961 r. Nr 30, poz. 148), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wierzyciele zakładów z tytułu umów ubezpieczenia powinni, jeżeli w toku dotychczasowych czynności likwidacyjnych tego nie dokonali, zgłosić likwidatorowi pisemnie swoje roszczenia w terminie do dnia

30 czerwca 1964 r. Termin ten będzie uznany za dotrzymany, jeżeli przed jego upływem nadano pismo w urzędzie pocztowym lub telegraficznym.”;

2) § 4 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) po osobach zmarłych przed dniem 10 maja 1945 r. oraz po osobach zaginionych w związku z wojną, a uznanych sądownie za zmarłe — w wysokości sum ubezpieczenia”;

3) § 6 ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) należności z umów ubezpieczenia zgłoszone przez ubezpieczających lub przez osoby imiennie uposażone w umowach ubezpieczenia, a w ich braku — przez ich spadkobierców, jak również należności zgłoszone przez posiadaczy polis na okaziciela; likwidator może żądać, aby posiadacz polisy na oka-